

**Vladimír Vašíček, 1968, Stoleczny dom kultury Warszawa, text Josef Maliva
Galeria Teatru Wybrzeże Gdansk**

Malarz Vladimír Vasicek nie jest w środowisku polskim nieznany. Już od 1962 r. nawiązał szereg kontaktów osobistych z polskimi artystami i historykami sztuki, kilka razy odwiedził Warszawę, Gdańsk, Poznań, Wrocław, Łódź, Kraków i inne miasta. W r. 1964 wystawiał w Krakowie na wystawie grafików z Brna.

W swoim kraju, w Czechosłowacji, Vladimír Vasicek należy do nielicznych osobistości współczesnego malarstwa, które z trudem dają się zaliczyć do współczesnego systemu kierunków plastycznych. Specyfika jego twórczości przeważa nad powszechnymi cechami współczesnego malarstwa a zarazem nie wychodzi poza obręb współczesnego życia kulturalnego. Specyfika jego drogi twórczej polega nie tylko na osobistym pojmowaniu intensywnego kolorytu obrazów, lecz także na charakterystycznej ekspresywnie dynamicznej spontaniczności jego prac. Jest ona wynikiem stanowiska życiowego artysty, dla którego obecne są egzystencjonalne dziedziny absurdalności, sytuacji bez wyjść i tragedii osobistych tak samo jak obcy jest chłodny intelektualistyczny racjonalizm. Przeciwnie — właściwą domeną jego twórczości jest uczucie optymizmu życiowego, własnej pewności siebie, odbicie siły wewnętrznej człowieka. Później Vasicek poszerzył granice poznania kompleksowości rzeczywistości i wyrażania powszechnych zasad energii ciągłego ruchu i prawidłowości różnorodności materii.

Na arenę artystyczną wstąpił Vasicek po skończeniu studiów na praskiej Akademii Sztuk Plastycznych w 1949 r. Wbrew ówczesnym oficjalnym wymogom zaczął w swej twórczości realizować zasadę suwerenności czystych wartości plastycznych, zwłaszcza barwy. Od wpły-

wu kubizmu doszedł do osobistego dynamicznego wyrażania twórczości formowanej osnową liniową przestrzennie zredukowanej płaszczyzny obrazu. Dynamiczny szereg krzywych parabolicznych, wydłużonych trójkątów i form w kształcie sierpa oraz wrażliwe wyważenie płaszczyzn brawnych spotykane było w tym czasie w tym samym stopniu w jego pejzażach oraz w liczniejszych kompozycjach figuralnych.

Lata 1960—61 stanowią w twórczości Vasicka punkt przełomowy, charakteryzujący się eksperymentowaniem w różnych dziedzinach twórczości niefiguratywnej. Dopiero dzięki obrazom olejnym, opartych na temacie wegetacji, w których artysta doszedł do syntezy wcześniejszych bodźców, Vasicek wzbogacił dorobek twórczy o nowe wartości.

W ciągu ostatnich 5 lat twórczość Vladimíra Vasicka stanowi wyłącznie malarstwo niefiguratywne. Jednak malarz broni się przed wcześniejszą spontaniczną interpretacją wizji artystycznej. Do procesu twórczego stara się włączyć szerszą racjonalną korektę. Elementy składowe o dużym natężeniu kolorystycznym parafrazują siły kosmiczne i siły przyrody poprzez kompozycję obrazów, dynamiczną rotację krzywych przestrzennych i dramatyczne podkreślenie rytmów.

Poznanie harmonicznego ciągu i wszystkich związków zachodzących w dotychczasowym rozwoju artysty ułatwi zrozumienie współbrzmienia jego drogi twórczej z rozwojem artystycznym w kraju i za granicą oraz z jego charakterem osobistym. Jest to artysta stale przygotowany do nowych twórczych osiągnięć i ważnych realizacji.

SPIS EKSPONATÓW:

Oleje

1. Dziewczyna na rowerze — 130×80 cm — 1954
2. Śniadanie — 61×38 cm — 1957
3. Kukurydza — 130×81 cm — 1957
4. Pola zbożowe — 73×92 cm — 1958
5. Pofalowany pejzaż — 81×100 cm — 1958
6. Powrót z pola — 116×100 cm — 1959
7. Kobieta z kogutem — 65×55 cm — 1959
8. Dynamiczne środowisko — 65×46 cm — 1960
9. Studium do obrazu — 50×35 cm — 1961
10. Żółty obraz — 73×60 cm — 1962
11. Jesienna vegetacja — 73×60 cm — 1962
12. Sucha vegetacja — 81×67 cm — 1962

13. Ptak Ognisty — 92×89 cm — 1962
14. Błękitny akt — 130×81 cm — 1962
15. Cyrkulacja z czerwonym akcentem — 73×60 cm — 1963
16. Cyrkulacja i pulsowanie — 81×63 cm — 1963
17. Obraz z pismem — 75×65 cm — 1963
18. Patyna przeszłości (motyw bizantyjski) — 116×73 cm — 1963
19. Wspomnienia — 100×73 cm — 1964
20. Dal — 100×69 cm — 1964
21. Rosa — 98×73 cm — 1964
22. Wschód — 65×100 cm — 1964
23. Rozwój — żółty akord — 81×65 cm — 1964
24. Przebudzona przestrzeń — 73×60 cm — 1964
25. Błękitne echo — 92×73 — 1964
26. Produkcja — 90×75 cm — 1964
27. Obraz wewnętrzny — 81×64 cm — 1965
28. Wpływ układu — 85×54 cm — 1965
29. Kierunek przeciwny — 92×81 cm — 1965

30. Kontakty — 92×73 cm — 1965
31. Dwa wymiary — 120×80 cm — 1965
32. Fala zmienna — 130×89 cm — 1965
33. Środek przyciągania — 115×81 cm — 1966
34. Ruch złożony I — 98×89 cm — 1966
35. Uspokojenie — 100×73 cm — 1966
36. Warunki powstania — 100×73 cm — 1966
37. Przemiana — 130×97 cm — 1966
38. Wzrastanie — 130×97 cm — 1967
39. Biała przestrzeń — 100×80 cm — 1967
40. Proces — 116×81 cm — 1967
41. Rozwinięcie — 130×116 cm — 1967
42. Przeciwstawność ruchu — 140×89 cm — 1967
43. Rozmaitość stadiów — 116×89 cm — 1967
44. Stałe przechodzenie — 146×114 cm — 1967
- 45—50. akwarele
- 51—55. monotypie